

آوینی با «روایت فتح» دشمن را شکست داد

بزرگداشت سی‌ویکمین سالگرد شهادت سیدمرتضی آوینی با عنوان «میراث مرتضی» در محل تالار وحدت برگزار و اولین مستند شهید سیدمرتضی آوینی با عنوان «دهکده برزان» اولین بار پس از ۴۴ سال در این مراسم به نمایش گذاشته شد. در این مراسم سردار علیرضاافشار به بیان خاطرات خود وشهید پرداخت و گفت: امروز نیاز داریم تا به سبک آوینی، تصاویر و

جنایت‌ها در غزه دارای پیام شود و نمایش این تصاویر با پیام باشد.

بعد از نمایش «دهکده برزان» جلسه نقد و بررسی این اثر با حضور بهروزافخمی و اسماعیل براری برگزار شد. براری با اشاره به این‌که فیلم‌های «روایت فتح» فراموش نمی‌شود، گفت: آوینی یک ساختار و فرمول ابداع و کشف کرد و نام این ساختار و فرمول را «سینمای اشرافی» گذاشت.

را جدی نگرفته‌ایم و این نگاه ناشی از عدم فرهنگ‌سازی است. در حقیقت ما به معنای واقعی کلمه در کشور سینما نداریم، چراکه تجهیزانش را نداریم و وقتی خودمان را با سینمای فرانسه، ژاپن و حتی بالیوود مقایسه می‌کنیم، تازه متوجه این مسأله می‌شویم. همه کشورهایی که به معنای واقعی سینما دارند، فرهنگ خودشان را جلوی دوربین می‌برند و اگر ما هم این کار را نکنیم، هیچ حرفی برای گفتن نخواهیم داشت.

جای خالی اکران آثار دانشجویی و نیمه‌حرفه‌ای

وی درخصوص بهترین شکل اکران آثار کوتاه با بیان این‌که شاید باید برای اکران اقدام به تقسیم‌بندی فیلمسازان متقاضی اکران کرد، گفت:فکرمی‌کنم می‌توان فیلمسازان را برای اکران آثارشان، به سه دسته تقسیم کرد: یک گروه دانشجویانی که تلاش می‌کنند با هر سختی که به دانشگاه آمده‌اند، کار دانشجویی تولید کنند و برای اکران فیلم‌های آنها اکران دانشجویی داشته باشیم که می‌توانند فیلم‌هایی مبتدی و نیمه حرفه‌ای داشته باشند. حتی دانش‌آموزان نیز می‌توانند در این دسته‌بندی شرکت داده شوند. در کنار اکران این آثار می‌توان فضایی برای اکران آثار حرفه‌ای هم داشت. در این شرایط فرصتی برای رشد افراد مبتدی و نیمه‌حرفه‌ای نیز فراهم می‌شود که با توسعه سوادحرفه‌ای خود، می‌توانند به‌مرور وارد فضای حرفه‌ای شوند.

جای خالی اکران برنامه‌ریزی شده در هنر و تجربه

ترک جوش اضافه کرد: شرایط اکران آثار حرفه‌ای نیز مشخص است که هنر، تجربه و... تلاش می‌کنند آثار ایت‌چینی را به‌نمایش بگذارند. هرچند همان زمانی که من هم در این بستر فیلمی اکران کردم، تاکید داشتم که مدیریت در اکران هنر و تجربه وجود ندارد. بارها گفته‌ایم که به جای اکران با برنامه‌ریزی، فقط فیلم اکران می‌کنند. صرف اکران شدن یک فیلم به چه دردی می‌خورد؟ نه بازخورد خبری از آثار می‌بینیم تا مخاطبان و عموم مردم این نمایش این نوع آثار آگاه شوند، نه فیلمسازان می‌توانند از وضعیت اثری که تولید کرده‌اند و افکار عمومی مطلع شوند. کارگردان فیلم کوتاه «سرباز» بیان کرد: سینماهای درجه چندم و معدودی را در اختیار هنر و تجربه گذاشته‌اند که ناشی از مدیریت نادرست است و در واقع همین امر موجب شد سینماهای هنر و تجربه گرفته شود. اگر مدیریت درستی وجود داشته باشد، مردم به سینما کشیده می‌شوند و قطعاً سینمای کوتاه ما رونقی می‌گیرد که مخاطب تازه خودش را پیدا می‌کند و شاید جمعی از بینندگان حرفه‌ای سینمای بلند را هم به سوی خودش جذب کند. سینمای کوتاه سرشار از خلاقیت است و تماشای آثارش وقت زیادی هم از مخاطب نمی‌گیرد و حس و حالی دارد که قطعاً برای بینندگان جذابیت خواهد داشت.

فیلم کوتاه در کشور رسمیت ندارد

رضا فیهمی، کارگردان فیلم کوتاه «سفیدپوش» نیز در پاسخ به این سؤال «جام‌جم» که ما تا رسیدن به یک اکران استاندارد برای فیلم‌های کوتاه، چقدر فاصله داریم؟ بیان کرد: با همه

فاطمه رستمی **به نظر می‌رسد ما با مسأله دیده‌نشدن فیلم‌های کوتاه در کشورمان مواجهیم. هرچند این مسأله منوط به سینمای کوتاه ایران نیست و نمی‌توان مدعی شد که در سایر کشورها نیز عموم مردم مخاطب آثار سینمایی کوتاه هستند، اما نکته اساسی در ایران نبود بستر نمایش استاندارد، دانشی و متناسب برای این دسته از فیلم‌هاست، بستر ی با امنیت کافی لائق برای سینماگران و منتقدان سینما. در واقع گرچه نمی‌توان انتظار داشت همان تماشاجرانی که از کمدهای نازل، اما پرفروش سینما استقبال می‌کنند، به سینمای هنری و تجربی نیز روی خوش نشان دهند، اما از مخاطبان جدی سینما و سینماگران چنین توقعی می‌رود و خودشان نیز خواهان وجود چنین زمینه‌ای هستند.**

اکران فیلم کوتاه، اهمیت دادن به خلاقیت در سینمای بدنه

نمایش فیلم‌های کوتاه مهم است؛ نه صرفاً برای این‌که زمین بازی سینماگران برای تولید آثار سینمایی بلند باشد- البته می‌تواند چنین زمینه‌ای وجود داشته باشد- یا صرفاً برای این‌که در جشنواره‌های سینمایی بین‌المللی افتخارآفرینی کنند که می‌کنند، بلکه این سینما به خودی خود مهم است و دقیقاً از همان جایی که فیلم کوتاه را صدقه سر سینمای بلند تصور کنیم امتیازاتی که به آن اختصاص می‌دهیم نیز قطره چکانی و تنگ‌دستانه است. طرفه آن‌که این سینما بیش از گیشه به دنبال فرم و محتوای تازه و خطر کردن است و چه خصلتی ارزشمندتر از این برای یک اثر سینمایی که با همه وجودش دنبال خلاقیت و نوآوری باشد؟ با وجود تمام چالش‌ها، نباید منکر تلاش‌هایی شد که در این سال‌ها کم یا زیاد، برای بهبود شرایط نمایش آثار سینمایی کوتاه صورت گرفته است؛ افزایش تعداد فیلم‌های کوتاهی که در بسته‌های فیلم کوتاه هنر و تجربه روی پرده می‌روند، راه‌اندازی پاتوق‌های فیلم کوتاه انجمن سینمای جوانان، ارسال فیلم‌های کوتاه منتخب به سراسر نقاط ایران، شکل‌گیری سکوهایی (پلتفرم‌هایی) برای اکران فیلم‌های کوتاه و تجربی از جمله این اقدامات است که فراز و نشیب‌های متعددی را هم تجربه کرده است و آن‌گاه که فراز خود را طی کرده، به اندازه‌ای نتایج مثبت به همراه داشته که مهر تاییدی بر ضرورت ادامه این مسیر باشد. در گفت‌وگویی با چند فیلمساز فیلم کوتاه که هم اکران آثار کوتاه خود در ایران را تجربه کرده‌اند هم با فیلم‌هایی که ساخته‌اند به سینمای حرفه‌ای و بین‌المللی‌راه یافته‌اند، گفت‌وگویی داشتیم تا شرایط اکران آثار سینمایی کوتاه، ضرورت اکران این فیلم‌ها و چالش‌های پیش روی این هنرمندان را بررسی کنیم.

غریت فیلم‌ها کوتاه: از اکران تا جذب سرمایه

حسین ترک‌جوش، کارگردان فیلم‌های کوتاه «عباس» و «ناچی» در مورد اکران فیلم‌های کوتاه در کشور به «جام‌جم» گفت: در تمام سینماهای دنیا، اکران فیلم‌های کوتاه به فیلم‌های بلند ارجحیت دارد به این دلیل که اکثریت معتقدند فیلم کوتاه نسبت به فیلم بلند سختی‌های بیشتری دارد. در فستیوال‌های معتبر نیز جوایز اول و مهمی را به فیلم‌های کوتاه اعطا می‌کنند بنابراین سینمای کوتاه در کشورهایی که این آثار را جدی تلقی می‌کنند، نوع برخورد با این آثار هم متفاوت است. کارگردان فیلم کوتاه «بلع» در ادامه تصریح کرد: از آنجا که ما هنوز نتوانسته‌ایم نسبت به فیلم کوتاه در کشور فرهنگ‌سازی کنیم، این سینما همچنان از اکران تا جذب سرمایه ساخت ... غریب واقع شده است. به‌عنوان مثال یک فیلمساز با سرمایه‌گذار در خصوص ایده‌ای که برای فیلم کوتاهش دارد، صحبت می‌کند و سرمایه‌گذار نیز با این‌که از ایده خوشش می‌آید، در نهایت می‌گوید فیلم کوتاه در کشور اکران جدی ندارد و در چنین شرایطی، حتی اگر یک فیلم کوتاه نیز اکران شود، برای من به‌عنوان تهیه‌کننده برگشت مالی ندارد. این تصویری است که امروز از سینمای کوتاه کشورمان بر جای گذاشته‌ایم.

از ضعف اکران هنر و تجربه تا بی‌تفاوتی سکوهای نمایش فیلم

ترک جوش تاکید کرد: ما امروز برای اکران فیزیکی، تعدادی سینما را برای نمایش آثار کوتاه تعیین کرده‌ایم و جز این، بستر دیگری که در اختیار داریم پلتفرم‌ها هستند که عده‌ای می‌گویند به فیلم‌های

در ادامه افخمی عنوان کرد: شخصیت هنری آوینی به شاعری بیشتر تمايل داشت و فکر می‌کنم سیدمرتضی اگر زنده بود، از فرم سینمای مستند بعد از جنگ استفاده می‌کرد. اسماعیل براری در پایان برنامه گفت: بذری که آوینی کاشته، هنوز جوانه نزده و ما باید آثارش را کالبدشکافی کنیم. آقامرتضی نشان داد حواس او جمع بوده که فیلم‌هایش ماندگار شده‌اند. آوینی با همین «روایت فتح» دشمن را شکست داد.

«جام‌جم» چالش‌های اکران فیلم کوت

اکران فیلم کوتاه؛ رفع

می‌کند، مگر جایزه دادن به فیلم کوتاه چقدر زمان می‌برد که آن را جداسازی می‌کنند و جایزه‌اش را در افتتاحیه می‌دهند؟! این رویه حس رفع تکلیف به ما می‌دهد.

عقبرگرد در سینمای هنر و تجربه

کارگردان فیلم سینمایی «دوباره زندگی» گفت: زمانی که هنر و تجربه مستقل کارش را می‌کرد، فیلم کوتاه جان گرفته بود. کارگردان برای نمایش اثرش به شهرهای مختلف کشور سفر می‌کرد، دامنه مخاطبان این سینما بزرگ شده بود و ارتباط خوبی بین فیلمسازان با تمرکززدایی از تهران شکل گرفته بود. در اکران پنجگانه کوتاه که به شهرهای مختلفی رفتم، این امکان فراهم شد که با فیلمسازان در سایر شهرها کارگاه‌های انتقال تجربه برگزار کنیم و این روند در جهت پیشرفت فیلم کوتاه کمک زیادی می‌کرد. وی در ادامه گفت: ما در ایران باید عقب‌تر از معضل اکران فیلم کوتاه را ببینیم؛ فیلم کوتاه بعد از دوره‌ای که کمی به رسمیت شناخته شد، حالا دوباره آن را به رسمیت نمی‌شناسند و ابتدا باید به این موضوع فکر کرد.

هویت مستقل سینمای کوتاه کجاست؟

فیهمی تاکید کرد: سوالی از گذشته در ایران وجود داشته و همچنان نیز درخصوص آن بحث می‌شود؛ این‌که آیا فیلم کوتاه ساختن زمین بازی ساخت فیلم بلند است

داوود آزاد به صحنه می‌رود

داوود آزاد هنرمند موسیقی آیینیجدیدترین کسرت خود را شامگاه ۳۱ فروردین‌ماه در تالار فرخ‌الدین اسعد گزگانی شهر گرگان به صحنه خواهد برد.

در این کنسرت گروه موسیقی «سپهر» قطعاتی از موسیقی عرفانی را اجرا خواهد کرد. سیدسلمان حسینی، پیام شریف‌نژاد، لییب جذباتی، مرزبان آقایی‌نژاد، راضیه شیخ، رویا ریاضی، داوود خوشنودی، بویا خوشبین، حامدکی پور، هدایت اسماعیلی، پدram محمدنژاد، عرفان حسینی و رمضان ساور در گروه نوازندگان داوود آزاد را همراهی خواهند کرد. داوود آزاد فراگیری ساز تار را از ۳۰سالگی به‌طور خودآموز آغاز کرد. او از همان ابتدا، برای جست‌وجو و تحقیق در آثار گذشگان موسیقی تلاش کرد. آزاد جزو معدود هنرمندانی است که آثار تحقیقی خود را بر پنجه ومضارب ساز پیاده کرده است. این هنرمند موسیقی در نواختن سازهای تار، سه‌تار، عود و رباب، تنبور، دف و کمادچه تخصص دارد و تا به حال بیش از ۳۰۰ کنسرت در ایران، هند، اروپا، آمریکای شمالی، آمریکای جنوبی، استرالیا و... برگزار کرده است.

فراخوان نخستین دوره رویداد ملی حامی هنر

فراخوان دوره نخست رویداد ملی حامی هنر با هدف کمک به توسعه صنایع فرهنگی در محورهای ایران باستان، ترنیتات امیل و حفظ طبیعت منتشر شد. نخستین دوره رویداد ملی حامی هنر با هدف کمک به توسعه صنایع فرهنگی و آثار هنری و با همکاری پارک ملی علوم و فناوری‌های نرم و صنایع، فرهنگی، یونسکو و مؤسسه فرهنگی هنری حامی هنر مانا در سطح کشور برگزار می‌شود.

این رویداد به‌منظور جمع‌آوری اطلاعات مرتبط با طر‌ح ملی توسعه صنایع فرهنگی و آثار هنری، توانمندسازی علمی و عملی هنرمندان و شرکت‌کنندگان، عرضه آثار و کالاهای هنری در بازارهای داخلی و خارجی، کمک به ارتقای سطح کیفی آثار هنری در سطح بین‌المللی و ارائه خدمات تخصصی به شش زبان دنیا در بازارهای جهانی به هنرمندان و در رشته‌های نقاشی، عکاسی، نگارگری، خوشنویسی، چاپ و تصویرگری، گرافیک و طراحی، مجسمه و سرامیک، فرش و گلیم و صنایع دستی برگزار می‌شود.

علاقه‌مندان به شرکت در این رویداد می‌توانند به وبسایت حامی هنر به نشانی www.madeinart.ir مراجعه کنند.

وعده صادق

در نقاشی‌های کلاسیک

بازآفرینی عملیات وعده صادق با نقاشی‌های شناخته شده جهان این روزها به یکی از موضوعات جالب در فضای مجازی بدل شده است. ترکیب دو تابلوی «شب پرستاره» اثر ونگوگ و تابلوی «جیغ» اثر ادوارد مونک، یکی از این تابلوهاست که به‌خوبی حال‌وروز سرزمین‌های اشغالی و بنیامین نتانیا‌هو را در شب عملیات روایت می‌کند. نخستین بار مهدی سرکانی، پس از عملیات و عکس‌های منتشر شده از آسمان مسجدالاقصی تابلوی «شب پرستاره» اثر ونگوگ را بازآفرینی و در اینستاگرام منتشر کرد و در حال حاضر نیز با ادغام این اثر با تابلوی جیغ ادوارد مونک راوی حال و هوای تحقیرآمیز رژیم صهیونیستی شده است.

